

ศาลจังหวัดมุกดาหาร

คดีหมายเลขดำที่ ผบ.๒๕๓๖/๒๕๖๑

คดีหมายเลขแดงที่ ผบ.๔๖๐/๒๕๖๒

เรื่อง เช่าซื้อ (รถยนต์) ค้ำประกัน

ป.วิ.พ. มาตรา ๑๙๘ ทวิ วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗

ป.พ.พ. มาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนแก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากส่งมอบคืนไม่ได้ ให้ใช้ราคาแทนเป็นเงิน ๓๗๗,๗๙๐.๔๓ บาท กับให้จำเลยทั้งสามชำระค่าเสียหายเป็นเงิน ๔๑,๐๐๙.๕๗ บาท และค่าเสียหายต่อไปอีกเดือนละ ๓,๑๕๔.๕๘ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสามชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๔๑๘,๘๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยทั้งสามขาดนัดยื่นคำให้การ แต่เป็นคดีที่โจทก์มีค่าขอบังคับให้จำเลยทั้งสามชำระหนี้เป็นเงินอันไม่สามารถกำหนดจำนวนได้โดยแน่นอน จึงให้สืบพยานหลักฐานโจทก์ไปฝ่ายเดียว ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๙๘ ทวิ วรรคสาม (๒) ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์แล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ไปจากโจทก์ ในราคา ๕๗๗,๖๓๕ บาท การทำสัญญาของจำเลยที่ ๑ มีจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ตกลงทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อ โดยยอมรับผิดจำกัดในวงเงิน ๖๑๘,๐๖๙.๐๕ บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ย เบี้ยปรับ ค่าใช้ทรัพย์ ค่าขาดประโยชน์ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ค่าเสียหายใด ๆ อันเกิดจากการใช้ทรัพย์ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น และยอมรับผิดแทนจำเลยที่ ๑ ตามสัญญาค้ำประกัน นับแต่จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์และรับรถยนต์ไปจากโจทก์แล้ว จำเลยที่ ๑ ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อให้แก่โจทก์รวมเป็นเงิน ๑๙๙,๘๔๔.๕๗ บาท หลังจากนั้นก็ไม่เคยชำระค่าเช่าซื้ออีกเลย โจทก์มีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งสามชำระค่าเช่าซื้อภายใน ๓๐ วัน หากไม่ชำระภายในกำหนด โจทก์ขอถือเอาหนังสือดังกล่าวเป็นการบอกเลิกสัญญา แต่จำเลยทั้งสามยังคงเพิกเฉย เห็นว่า คำฟ้องของโจทก์มีมูลและไม่ขัดต่อกฎหมาย เมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระค่าเช่าซื้อให้ตรงตามกำหนดและโจทก์มีหนังสือบอกเลิกสัญญาไปยังจำเลยที่ ๑ แล้วสัญญาเช่าซื้อจึงเป็นอันเลิกกัน คู่สัญญาจำต้องกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ จำเลยทั้งสามมีหน้าที่ต้องส่งมอบรถยนต์คืนแก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยและใช้การได้ดี แต่ที่โจทก์ขอให้จำเลยทั้งสามส่งมอบรถยนต์คืนโจทก์ หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทนเป็นเงิน ๓๗๗,๗๙๐.๔๓ บาท เท่ากับราคาเช่าซื้อที่ค้างชำระนั้น เนื่องจากราคาเช่าซื้อเป็นราคาที่รวมเงินลงทุน

ของโจทก์และผลประโยชน์ที่โจทก์คิดคำนวณไว้ล่วงหน้าสำหรับการลงทุนเป็นเวลา ๘๔ เดือน ประกอบกับ รถยนต์เป็นทรัพย์สินที่ต้องเสื่อมสภาพและเสื่อมราคาลงตามอายุการใช้งานจึงเห็นสมควรกำหนดราคารถยนต์ เป็นเงิน ๒๙๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่โจทก์ขอค่าเสียหายอันเป็นค่าขาดประโยชน์จากการที่จำเลยที่ ๑ ครอบครอง และใช้สอยรถยนต์คันดังกล่าวโดยไม่ได้ชำระค่าเช่าซื้อนับแต่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อจนถึงวันฟ้องนั้น เห็นว่า โจทก์มีเพียงผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์มาเบิกความกล่าวอ้างอย่างลอย ๆ โดยไม่มีพยานหลักฐานอื่น มาสนับสนุนว่าโจทก์จะได้รับค่าเช่าในอัตราดังกล่าวเสมอไป ทั้งไม่แน่ว่าจะมีผู้มาขอเช่าอัตราค่าเช่านี้หรือไม่ เห็นควรให้กำหนดค่าเสียหายอันเป็นค่าขาดประโยชน์เป็นเงิน ๓๙,๐๐๐ บาท และต่อไปอีกเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะส่งมอบรถยนต์คืนหรือใช้ราคาแทนจนครบ แต่มีกำหนดไม่เกิน ๑๒ เดือน ส่วนดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ที่โจทก์ขอมานั้น เห็นว่า ข้อตกลงที่คิดดอกเบี้ยดังกล่าว เป็นการกำหนดค่าเสียหายไว้ล่วงหน้าในกรณีลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้แก่โจทก์ จึงมีลักษณะเป็นเบี้ยปรับ ซึ่งอัตราที่โจทก์เรียกมานั้น เป็นอัตราที่เหมาะสมแล้ว จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๓๙,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นค่าขาดประโยชน์ก่อนฟ้องเท่านั้น ส่วนราคาใช้แทนนั้น เนื่องจาก ศาลพิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ส่งมอบรถยนต์คืนแก่โจทก์ก่อน หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทน กรณียังไม่แน่ว่า โจทก์จะได้รับชำระราคาใช้แทนหรือไม่ จึงไม่กำหนดเบี้ยปรับจากราคาใช้แทนแก่โจทก์ ส่วนจำเลยที่ ๒ และ ที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันนั้น แม้ในสัญญาค้ำประกันระบุว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ค้ำประกันหนี้ตามสัญญา เช่าซื้อภายในวงเงิน ๖๑๘,๐๖๙.๐๕ บาท ก็ตาม แต่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ก็ต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยผิดนัด หรือเบี้ยปรับให้แก่โจทก์ด้วย เนื่องจากหนี้ค่าขาดประโยชน์เป็นหนี้เงิน ประกอบกับศาลพิพากษาให้จำเลย ที่ ๑ รับผิดชอบชำระหนี้ให้แก่โจทก์ไม่เกินวงเงินที่จำกัดไว้สำหรับผู้ค้ำประกัน จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จึงต้องร่วม รับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ด้วย

พิพากษาให้จำเลยทั้งสามส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนแก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากส่งคืนไม่ได้ให้จำเลยทั้งสามใช้ราคาแทนเป็นเงิน ๒๙๐,๐๐๐ บาท กับให้จำเลยทั้งสามชำระค่าเสียหาย เป็นเงิน ๓๙,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ และค่าเสียหายนับแต่วันถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปอีกเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท จนกว่าจะส่งมอบรถยนต์คืนหรือใช้ราคาแทนแก่โจทก์ แต่ไม่เกิน ๑๒ เดือน และให้จำเลยทั้งสามใช้ค่าฤชา ธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๓,๐๐๐ บาทค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

.....

ปิยะณัฐ นามวงศ์ – ย่อ
วัลยา พุ่มประสาธ - ตรวจ